

EMLÉKSOROK.

**Lovag TÓTH ISTVÁNNAK
BARÁTI KÉZSZORITÁSUL.**

**AZ EGRI ÉRSEKI LYCEUMI NYOMDA
ÚJ GYORSSAJTÓJA BEÁLLÍTÁSA ALKALMÁBÓL**

**IRTA
RÉPÁSSY JÁNOS.**

AZ ÚJ GÉP ELSŐ NYOMÁSA.

Eger, 1896. márczius 26-án.

Lovag TÓTH ISTVÁNNAK BARÁTI KÉZSZORITÁSUL.

Lesz hát új gépetek? - Köszöntlek: pá, Pista!
S te örülsz?... no akkor nem vagy jó pápista.
(Azért is rim-tréfát űzők, im, neveddel;
De bocsásd meg s rólam szép szemed ne vedd el!)
Te örülsz?... no akkor nem vetéd még latra,
Hogy sok gép mellett is ez a kor mily gyatra!
Vagy nincs-e hát sok gép? Nincs-e *pokol-gép* is?
Mi zúg minden zugban? Gép - gép! - Több kell mégis?
Hisz' törvényt, jogot is *szavazógép* gyárt mán,
Becsület, hit, jellem pókszövedék-gyártmány!
Ugyan mit örülsz hát egy új gép szereztén?
Bár ne volna annyi! - én jobban szeretném.

* * *

Jaj, mit mondtam, pardon! **Ez** a gép kivétel,
S ha te örülsz neki, egy csöppet se vétel.
Mert e gép szent fa lesz (kertje a nagy terem);
Ez tiltott gyümölcsöt, bűnt sohase terem.
Élet fája lesz ez új paradicsomban,
Tündérszép almákkal, üde árnyas lombbal.
Az áldást, malasztot naponkint hullatja:
Egyház s hon reménye *mannát* szed alatta.
Egyház s hon reménye: ifju, szűz... virágok!
S te a szebb jövőből már mindezt kilátod.

* * *

Hogyne áradozna hát jó szived kedve,
Ily *Túba-fa* árnyán buzgón kertészkedve?
Hisz' régi kertész vagy: verejtéked harmat
Volt zsenge növényén a „tisztes iparnak.”
S hogy örülni műved láttán ne felejts el,
Róma jutalmaz meg diszes nefelejtssel.
Csak örülj, örülj hát jó „öreg” barátom:
Ugy sem sok a tiszta öröm e világon.

* * *

Aztán te *lovag* vagy, szent ügynek lovagja:
Jóért, igazért vívsz, soha nem lohadva.
Te tudod, mily hasznos harcban a jó *fegyver*,
A hol hússzor annyi ellenség küzd eggyel.
Mikor a halálnak véres Furiája
Iszonyatos tánczát körülöttünk járja.
Hogy' rúg mellbe-hátba! hogy' sujt agyba-főbe!
Aprít a sorok közt, mint kaszás a fűbe'...

* * *

Mindez vala tudva már akkor előtted,
Mikor a hont védve „sógorékat” lőtted.
Ónbetűd golyó lett akkor a csövedben,
Mennyi vágy, reménység fiatal szivedben!
Névtelen hősöknek már akkor bajtársa,
Névtelen vagy ma is: a sajtó munkása.

* * *

Most is háború van: küzd pokol az éggel;
Reszket a föld; csoda, hogy nem robbant még fel.
Foly az *akna-munka*; hull, pattog a bomba,
Trónokat és oltárt hányva, döntve romba.
Börtönre, kinpadra hurczolják a szentet,
Mint ama rabszolgát, ki egyet tüsszentett!

* * *

S mindez a szabadság, a törvény nevében,
Mely boszorkány-üstön forrt ki - hagymalében,
Igy kívánja ezt a kulturharcz, hon-érdek,
Modern államisten s millénium! Érted?...

* * *

Nos, te kit e látvány úgy bánt s tán lehorgaszt,
Vedd föl az új *fegyvert*; itt az új gép, forgasd!
Villogtasd, irányozd bölcs lovagi tűzzel,
Új szaraczén-tábort, kultur-hadat üzz el!
Riogasd a vak éjt *vótumodhoz* hiven,
Milliárd betűvel, milliónyi iven...
Legyen világosság, győzzön az igazság;
Vámpirok, lidérczek vérét ne ihassák!

* * *

S az győzni fog. Biztat sz. György és sz. László,
No meg *ősz bajtársad*, kinek neve - *zászló*!
Jőni kell, jőni fog az a boldog éra,
Mikor elpusztul a gyilkos *filoxéra*;
Mikor a szent tőke, Krisztusnak keresztje
Ujabb gyökeret hajt, duzzad sok gerezdje:
Áldás, béke bora csillog ki belőle...
Sionunk **Nagy Őre** látja ezt előre;
Azért szerez új *prést*... és (le a kalapot!)
Szőlőmivelésnek azért vet alapot. -

* * *

Oh áldja meg érte az a *Szőllősgazda*,
Ki isteni mustot véréből fakasztta!
S áldja meg a sajtót; kis, nagy katekizmust,
Melyek által erjed, terjed s hat e szűz must!